

Прокопенко Л. І.,

кандидат культурології, доцент
кафедри інформаційних технологій,
факультету інформаційної політики
та кібербезпеки КНУКіМ,
м.Київ

ОЗНАЙОМЧА ПРАКТИКА СТУДЕНТІВ КАФЕДРИ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ЗАПОРУКА ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ БІБЛІОТЕЧНОЇ ГАЛУЗІ

Одним із пріоритетних напрямів діяльності кафедри інформаційних технологій (далі – Кафедра) Київського національного університету культури і мистецтв є організація практики студентів спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа», спрямована на високопрофесійну підготовку майбутніх інформаційних фахівців і, зокрема, фахівців для бібліотечної галузі. Практична підготовка студентів є невід’ємним елементом навчального процесу, що здійснюється на умовах співпраці між закладом вищої освіти – КНУКіМ і бібліотечно-інформаційними установами м. Києва та відповідають вимогам розробленої програми.

Основними завданнями під час проходження практики є поглиблення та закріплення теоретичних знань із загальних і спеціальних дисциплін бібліотечно-інформаційного профілю та отримання практичних умінь і навичок для роботи у майбутній професійній діяльності. Підготовка сучасних фахівців бібліотечно-інформаційної сфери в умовах сьогодення є актуальною, вимагає пошуку нових інноваційних напрямів у організації освітнього процесу та спрямована на формування комп’ютерної і медіаграмотності, уміння працювати з електронними інформаційними ресурсами тощо. Саме тому, у формуванні бібліотечного фахівця вагомими є повага і інтерес до обраної професії, організаторські і творчі здібності, комунікабельність та уміння адаптуватися в нових умовах. Для відповідної підготовки майбутніх фахівців бібліотечної галузі необхідно закріплювати отримані теоретичні знання на практичній підготовці, важливою складовою якої є соціальне партнерство Кафедри і бібліотек.

Одним із обов’язкових компонентів наскрізної практичної підготовки є ознайомча практика (оглядові екскурсії) для студентів 1 курсу, метою якої є: розкриття змісту, специфіки і суспільного значення обраного фаху; ознайомлення з сучасними методами й формами організації праці у бібліотечно-інформаційних установах; вироблення у студента творчого підходу та здатності до ефективної діяльності в інформаційному суспільстві. Ознайомча практика студентів проводиться у рамках професійно-орієнтованих дисциплін, передбачених навчальним планом («Вступ до фаху», «Бібліотекознавство», «Інформаційні технології, системи і мережі»). Знайомство з діяльністю

бібліотечних установ є основним чинником формування у студентів стійкої мотивації до опанування майбутньою професією[2].

За час проходження ознайомчої практики (екскурсій) студенти усвідомлюють місію бібліотеки, закріплюють теоретичні знання та розширюють уявлення про роботу бібліотечного фахівця у сучасному інформаційному середовищі.

Проходження студентами ознайомчої практики підпорядковане таким основним вимогам: відвідування базового інформаційного закладу; ознайомлення із напрямками та специфікою його діяльності з метою формування стійкого уявлення щодо обраної професії. Кафедра співпрацює з урядовими, архівними, науково-дослідними та бібліотечними установами, взаємозв'язки з якими сприяють професійній підготовці студентів. Екскурсії побудовані таким чином, щоб розкрити специфіку роботи кожної установи, їх функції та виробничі процеси інформаційної діяльності. Серед установ-партнерів бібліотечного профілю: Національна бібліотека України імені В.І.Вернадського, Національна бібліотека України імені Ярослава Мудрого; Національна історична бібліотека України; Державна наукова архітектурно-будівельна бібліотека імені В. Г. Заболотного; Державна бібліотека України для юнацтва; КЗ Київська обласна бібліотека для юнацтва; Державна науково-технічна бібліотека України; Наукова бібліотека ім. М. Максимовича КНУ імені Тараса Шевченка; Науково-технічна бібліотека України імені Г.І. Денисенка НТУ «КПІ», публічна бібліотека імені Лесі Українки та інші. По завершенні ознайомчих екскурсій студенти готують звітну документацію (щоденники ознайомчої практики з детальним описом змісту практики; індивідуальний звіт за результатами ознайомчої практики; матеріали виконання індивідуальних завдань (реферат, порівняльний аналіз, есе, додатки), яку вчасно подають на кафедру. Під час підведення підсумків ознайомчої практики студенти аналізують діяльність установ, їх специфіку, особливості, позитивні та негативні враження, обґрунтовують вибір професії та зауважують на яких базах хотіли б проходити навчальну практику на другому курсі. Позитивним є те, що свій вибір студенти зупиняють саме на бібліотечних установах.

Отже, ознайомча практика є невід'ємною складовою частиною освітнього процесу підготовки фахівців спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа» в університеті і проводиться на базах сучасних інформаційних установ, організаціях різних форм власності та різних галузей господарства, науки, культури, метою якої є закріплення отриманих теоретичних знань, формування стійкого уявлення щодо майбутньої професії та забезпечення якісної практичної підготовки спеціалістів бібліотечної-інформаційної галузі.

Список використаних джерел:

1. Про затвердження Положення про проведення практики студентів вищих навчальних закладів України [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/z0035-93> . – Назва з екрану.
2. Робоча програма ознайомчої практики для студентів 1 курсу, які навчаються за освітнім рівнем «бакалавр» зі спеціальності 029 «Інформаційна, бібліотечна та архівна справа». – К.: КНУКіМ, 2017. – 25 с.

Ревенко Н.В.,

кандидат мистецтвознавства, доцент,
доцент кафедри музичного мистецтва
Миколаївського національного
університету ім. В.О.Сухомлинського,
м. Миколаїв

СТАНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТОК КЛАВІРНОГО МИСТЕЦТВА В ЄВРОПЕЙСЬКІЙ МУЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ XVI – XVIII СТОЛІТЬ

Особливості клавірного періоду визначаються естетикою Бароко, що відноситься до художніх епох аklasичного типу (Г. Вельфлін), які втілюють світ в процесі його становлення. Основною фігурою епохи стає «універсальний музикант», який виконує широке коло обов'язків (композиція, виконавство на різних інструментах, викладання). Відмінними ознаками творів клавірного періоду є поліфонічний склад, «єдність афекту», «терасоподібна» динаміка.

Першою школою клавірної музики вважають школу англійських верджіналістів (У. Берд, Д. Булл, А. Гіббонс, Т. Морлі), в музичних збірках якої переважають варіації на популярні народно-побутові пісенні мелодії і танці. Типізуються деякі жанри, що власним походженням зобов'язані танцю, але вони мають чисто музичний розвиток: сарабанда, чакона, пасакалія.

Школа французьких клавесиністів була у свій час (середина XVIII ст.) найвідомішою школою в Європі; до неї зверталися всі композитори, які писали для клавесину (навіть Й.С. Бах і Г. Гендель). За змістом майже вся французька клавірна музика – це танець. З плином часу, коли окремі танці стали підбиратися в певному порядку по тональності і характеру настроїв, виникла форма французької сюїти (від фр. *suite, partie* – «чергування»).

Засновниками французької клавірної музики вважають Жака Шампіона де Шамбон'єра і Луї Куперена-старшого.

В клавірній спадщині Ж. Шамбон'єра більше 150 творів, майже всі з них танці. Близько сімдесяти п'єс були опубліковані самим композитором у 1670 році в двох томах «П'єси для клавесина» (*Les pieces de clavessin*), інші твори